

מ. ד. / השבוע השעי למאורעות נסתיים. פרק זמן רב. אלה אשר הניחו את האבנים הראשונות למפעל העברי בארץ, אלה אשר הכירו את הארץ בכל שממתה ופראותה, אלה אשר תקופת מלחמת-העולם עברה עליהם כאן — לא ישתוממו לאורך המאורעות, כי הללו ידעו והרגישו תמיד: רבים הקרבנות, אשר הקמת המולדת עתידה לדרוש מהעברים, אך אלה, אשר רק בתקופת הגיאות הכלכלית והשלוה הפור ליטית הגיעו לארץ — הם הרוב המכריע של הישוב העברי — ודאי לא כולם קנו לעצמם את הידיעה הזאת וההרגשה הזאת, ולרבים מהוים שבועות ארוכים אלה מבחן נפשי.

מן מבחן הזה אין מפלט. ומי שרוצה לעמוד במבחן הזה צריך לחדש לעצמו את הידיעה וההרגשה, כי לא נוכל להקים בארץ זאת חיי חירות וקוממיות לישראל מבלי לשלם בעדם מחיר עצום. שיבת ישראל לארצו — תהליך היסטורי די כביר הוא, תהליך אנושי, חברתי, כלי, מדיני. הוא איננו נעשה בחלל ריק, ומשום שזוהי תהליך עצום וכביר, גורם מכריע בגורל העם העברי ובגורל הארץ הזאת, איאפשר לה לשיבת-ישראל שלא תפגש בכוחות אחרים, שלא תפגע בכמה מהם, שלא תתנגש עם כמה מהם.

היסטורית העמים, איננה אידייליה. היא התאבקות בלתי פוסקת, ושבעתים אנוס להתאבק העם אשר איבד את עצמאותו, ועליו לכבוש מחדש את מקומו, והכוחות הקיימים עומדים לו מגדה. כל עם, העולה על הבימה ההיסטורית, השואף לעצמאות, הרוצה להיות נושא היסטוריה ואדון לגורלה, אין לו אלא לקבל על עצמו את גזירת ההתאבקות הזאת, וישראל — פי שבעים ושבעה.

הציונות, משמעה: עצמאות ישראל. שיבת ישראל לארצו, אין לה דמות אחרת מאשר דמות הציונות. מכאן: הכרח ההתאבקות. לא חיים שלווים, לא חיים שקטים אלא עמידה בשער.

זאת וגם זאת: במידה שהציונות חדלה להיות חלום וחזון רחוק, במידה שהציונות הולכת ונהפכת לתנועה ישראל כולה, לתנועה עממית-המונית, במידה שהציונות לובשת צורה מחשית של מפעל כביר, במידה שהציונות מגלה לעיני כל את הכוחות הצפונים בה ואת הכרח-החיים המניע אותה — בה במידה הולכת וגוברת ההתנגשות עם כוחות אחרים, בה במידה

שדם, איך שהוא. בעד הזכות העלובה הזאת בלבד — לבלי למות, לבלי למות בניזון וברעב — הננו משלמים, יום-יום, מחיר גדול פי כמה מאשר שלמנו כאן — בעד מה? בעד חיי חירות וקוממיות, לנו ולעמנו, בעד העתיד! כצאן לטבח מובילים שם, בגולה, את צעירי ישראל ללחום מלחמות זרות. במערכתם הם, שמרצונם הטוב בחרו בה, עומדים כאן צעירי ישראל.

ששים יום ויותר נמשכת המערכה הכבדה. ב-34 חללים, בעשרות פצועים, באלפי פליטים, במאות דונמים תבואה, ברבבות עצי תרבות עלתה לנו, איום החשבון. דבר וחצי דבר לא נמחק ממנו, דבר וחצי דבר לא נסלה ממנו ולא נשכח ממנו. נביא במלואו את החשבון בפני עמנו ובפני העולם, על-כל רצח-נפש ועל כל רצח עץ נבוא במשפט, נתבע לדין את האחראים ואת האשמים. לא נרכין ראש ולא נשלים עם המערכה הזאת, ונסיק ממנה את כל המסקנות הפוליטיות והישור ביותר, וכשתגמר המערכה, לא נראה את

עצמנו חייבים ברגשי תודה לשלישי הארץ, כאשר החזירו לנו חוק ומשפט, אלא נתבע סדרים ומשטר אשר יבטיחו אותנו מחזרת המערכה האינמה. אך אם לא ששים יום ויותר אלא פני כמה תמשך המערכה, אם בקרבנות גור ספים, אם בחלק גדול יותר של יצירתנו תעלה לנו — האם לא נעמוד בה? אחרינו: עבדות וניזון. לפנינו: קוממיות ועצמאות. זאת היא המערכה.

עד מתי? — כך שואלים. עד מתי? עד שיישבר כוח האויב. ועד מתי נחיה בסכנת התקפות חדשות — כך שואלים. עד מתי? עד שכוחו של ישראל בארצו ידון למפרע, לתבוסה כל התקפת אויב, כאשר הוא שם. עד שהגלהב ביותר והגור עז ביותר במחנה האויב, בכל מחנות האויבים כאשר הם שם, ידע: אין אמצעי לשבור את כוח ישראל בארצו, כי הכרחי החיים אתו ואמת-החיים אתו, ואין דרך בלתי אם להשלים אתו. זהו טעם המערכה.

מפעלנו לעזרה ולבנין

כן ייעשה במחננו!

רבים מתושבי העיר מוסיפים לשלוח את תרומותיהם לקרן העזרה ולבנין (רח' הם 14, טלפון 534) ועיריית תל אביב (רח' ביאליק 24) מבלי לחכות לבקורי העסקנים. בין אלה במשך יום אתמול א. ברזילר, שהודיע טלפונית למזכירות המפעל על מתן תרומה של 100 לא"י ושלה המחאה על הסכום הנ"ל.

היום בקור עתונאים במקלטי הפליטים היום בקור עתונאים במקלטי הפליטים בתל אביב מטעם הנהלת המפעל לעזרה ולבנין. ההסברות ינתנו ע"י א. ברזילר מ"סון סמועצת העירייה. את העתונאים ילזה בסניורים ג. ז'יבובניצקי, סני חל מהלפת הפליטים שע"י העירייה. כל העתונאים מוזמנים ומתבקשים להתכנס לשעה הקבועה (10 בבוקר) במזכירות המפעל (דירת הסה"ק, רחוב הם 14).

לימין המפעל

המטיף הציוני הידוע, הישיש ר' צבי מס' ליאנסקי שלח תרומת כסף למפעל על והציעו את שרותו בהתנדבות לשם תעמולה וביקורי תורמים בחוגי מוקירי הרבים.

באי פזח הסוכנות והועד הלאומי בוועידה לעזרה ולבנין בוועידה העירונית לעזרה ולבנין, שיתכנסו בה כל המועצות וההנהלות של הנושים הצבוריים והכלכליים בתל אביב, ירצו על שאלות השעה ותפקידי הישוב מטעם הסוכנות היהודית. מ. שרת וק. וא. קפלן ומטעם הועד הלאומי ד"ר א. קצנלסון. הוועידה תתקיים בהתחלת השבוע הבא (ביום ב' או ביום ג'). על המועד הקבוע תבוא הודעה מיוחדת.

התרחבת המפעל בירושלים

היום התקיים בנשיאותו של מ. א. י. שושן ישיבת החברים הירושלמים של הנהלת המפעל לעזרה ולבנין. בהתייעצות המוקדמת אמש השתתפו א. ברזילר וד"ר א. קצנלסון מטעם הועד הלאומי, א. קפלן מטעם הסוכנות, א. יבזרוב וא. קמיני מהנהלת המפעל, יושב ראש מ. אוסישקין. בהתייעצות נידונה תכנית המגבית המורחבת בירושלים. ביום ה' יוערך כינוס עירוני גדול בהשרת תפנות עסקנים ובאי כוח ארגונים שונים לרגל ההכרזה להתחלת הפעולה הארצית.

שלושים ימי תוצרת הארץ

דת סוחרים בת"א ויפו, איגוד למען תוצרת הארץ ת"א, והמרכז למען תוצרת הארץ, ובישיבה זו הוחלט להכריז

מעשי הדרון, שנעשו במשך שני חודשי התקפה על חיינו ומפעלינו, והמס' כוונים למסרה אחת — לדרל את היי